

Julie Laurberg & Gad

Kgl. Hoffotografer

Kongens Nytorv 13 3

forøgede Undertrykkelse, hvis de privatkapitalistiske Kræfter faar Lov at røre sig frit, og hvis ingen regulerende Indgriben finder Sted fra det offentliges Side.

Fischer: Det Problem, som hans Gruppens Ordførere berørte: *udvidet Adgang for Kvinderne til Kommunens Embeder*, viste sig at være meget indviklet. De Radikales Ordfører var halvvejs bitter, og de Kvinder, som havde talt fra socialdemokratisk Side, havde nærmest været sursøde. Eftersom der var blevet tillagt hans Gruppens Ordfører mindre fine Motiver i Retning af, at han skulde ønske billig Arbejdskraft, skulde han gøre opmærksom paa, at Becker aldeles ikke havde omtalt, hvilken Løn Kvinderne skulde have. Talerens Standpunkt var: Lige Arbejde, lige Løn; det maatte være det naturlige. Den Side af Sagen maatte altsaa let kunne løses og enhørte forøvrigt under Magistraten, som, naar den tager Spørgsmaalet op til Overvejelse, ogsaa maatte overveje denne Side deraf. Der var efter hans Mening mange Evner hos Kvinderne, som maatte kunne anvendes paa en saadan Maade, at de kunde erstatte Mændene i Arbejdet. Først og fremmest i de talrige Pladser indenfor Kontorerne. Men hvorfor skulde de f. Eks. ikke ogsaa kunne anvendes som Konduktører paa Sporvognene? Det forbavtede ham, at Kommunens meget frisindede Magistrat eller Sporvognsdirektøren ikke forlængst er fremkommet med Forslag i saa Henseende, da det dog viser sig at være meget vanskeligt at rekrutere Sporvejsmandskabet. Der kunde være mange Kvinder, som ønskede denne Stilling, og der var Anledning til at give dem Adgang dertil. Antagelig vilde det være rigtigst at ansætte dem forsøgsvis, saaledes som det er sket med Hensyn til de kvindelige Politibe-

tjente. Ifølge Politidirektørens Meddelelse har det jo vist sig, at Kvinderne har gjort god Fyldest i denne Stilling, hvorfor de ogsaa burde have fast Ansættelse. Men ogsaa paa andre Omraader maatte Kvinder kunde gøre god Fyldest, f. Eks. under Belysningsvæsenet; det var ofte nævnt, at de sikkert kunde egne sig til at være Maalerkontrollører. At de skulde egne sig særlig til Lygtetænderbestillingen, troede han ikke. Han havde i Forhandlingerne set, at Fr. Olsen engang fremsatte en spøgende Bemærkning om, at saa højt op som paa en Lygtepæl ønskede han ikke Kvinderne. Det gjorde Taleren heller ikke; det var en Gerning, som ikke egnede sig for Kvinderne. Dels er deres Klædedragt ikke egnet dertil, dels er det et Arbejde, som foregaar paa Tider af Døgnet, hvor det ikke altid er behageligt for dem at færdes paa Gaden.

(Fortsættes).

Kvinderne og Afholdssagen.

Ligesom D. K. hvert Aar afholder sit store Fællesmøde med Repræsentanter fra sine forskellige Kredse, afholder Afholdsselskaberne ogsaa sine aarlige Fællesmøder. Et saadan Møde afholdt Afholdssamfundet i Juli 1916 i Odense. Ved den Lejlighed stillede undertegnede en Resolution til Dansk Kvindesamfunds Hovedbestyrelse. Resolutionen blev enstemmig vedtaget og indsendt.

Resolutionen indeholdt væsentlig en Opfordring til Fællesstyrelsen om indtrængende at henstille til sine Kredsafdelinger ved enhver mulig Lejlighed at søge Samarbejde med de lokale Afholdsforeninger. Hertil svarede Fællesstyrelsen, som maaske var rigtig, at den ansaa det ikke for rigtig, at rette en saadan Henvendelse til sine Kredse; men saa gerne, at der var frit Samarbejde imellem to saa ideelle Bevægelser som Afholdsbevægelsen og Kvindebevægelsen.

Det er et Svar, som har glædet Afholdssamfundets Hovedbestyrelse, og det har forsaavidt ogsaa glædet mig.

om jeg end hellere havde ønsket, at de to Bevægelser, som afgjort hører sammen, kunne have arbejdet Haand i Haand.

Naar jeg beder om Plads for denne Artikel i „Kvinden og Samfundet“, er det, fordi jeg gerne vilde, at alle D. K.s Medlemmer kan se, at Fællesstyrelsen sympatiserer med Afholdsbevægelsen. Og naar jeg skriver, at de to Bevægelser hører sammen, ja saa vilde jeg ønske, at det rigtig maatte komme til at staa Medlemmerne i D. K. klart, at de hører hjemme i Afholdsfolkernes Rækker.

Hvad vil vi i D. K.? vi vil forbedre Kvinders og Børns Kaar, særlig ad Lovgivningens Vej; jamen tror vi, at der gives et Omraade, hvor Kvinder og Børns Kaar trænger til større Forbedring som just der, hvor det gælder at fri Hjemmet fra en fordrukken Mand og Fader. De mange, som er i Besiddelse af den Lykke at have en ædruelig Mand og Fader, kan ikke have Lov til at gaa ligegyldig forbi de Stakler, hvor Hjemmet lider af Drikkeriets Forbandelse.

Og jeg tror, at der findes mange Kvinder, som godt sympatiserer med Afholdsbevægelsen — paa Afstand; men melde sig ind i dens Rækker, kunde aldrig falde dem ind, og dog maa de vide, at paa den Maade hjælper de bedst. Ved at være med i Kravet om at faa Danmark rensat for Spiritus,*) hjælper de utallige Gange mere, end for Eks. ved at være med i en eller anden Komité, eller maaske Bidragsyder til Indsamlinger til fattige Børns Bespising o. s. v. Det er godt at være med til at hjælpe de mange Stakler til at faa lidt Solskin paa Skyggesiden; men hjælp dem til, at det kommer saa vidt, at de aldrig faar at se en fuld Fader, og der er derved hjulpen mere, end maaske nogen aner; for hvad et saadan lille Barnehjerte kan lide i et drikfældig Hjem anes maaske, men kendes ikke i hele sin forfærdelige Udstrækning af udenforstaaende.

At der indenfor D. K. heldigvis findes mange, som er afholdsvenlige, og støtter Bevægelsen ved at melde sig i Rækkerne, er jeg vidende om; men

*) Vi vil til denne Udtalelse knytte den Bemærkning, at en Diskussion for eller imod Forbud ikke kan finde Sted her i Bladet. Red.